

VEJEN MUSEUM

Efterårsudstilling 27. oktober til 18. november 1973.

Billedhuggeren

CHR. LYMANN HANSEN

Maleren

PREBEN HORNUNG

Åben kl. 14-17 . Fredag desuden kl. 19-20³⁰. Mandag lukket.

Christian Lyman Hansen, f. 21.-2.-27: Debut på udstillinger: Kunsternes Efterårsudstilling 1961. Siden udstillet på K.E. 1963, Sommerudstillingen, København, 1962, Charlottenborgs Forårsudstilling 1962-63 samt 1965 og 1967, Charlottenborgs Efterårsudstilling 1965 og 1970.

Deltagelse i større skulpturudstillinger: Biennalen i Odense 1971 og 1973, i Kongens Have, København, 1972. Salon de la Jeune Sculpture, Paris 1971.

Salg: Statens Kunstfond, Ny Carlsbergfondet, Odense Bys Kunstfond, Israels Nationalmuseum.

Udsmykninger: Gullestrup og Viby, Jylland.

Adresse: Gjellerup, 7400 Herning, tlf. 07 11 66 25.

Preben Hornung, f. 22.-7.-19: Uddannet på Kunstakademiet, Udstillet bl. a. Kunsternes efterårsudstilling. Debut 1947. "Linien II", "Bølleblomsten". Medlem af "Den frie" fra 1956. Pittsburgh international 1952. "Vor tids kunst", Charlottenborg 1953. Stedelijk Museum, Amsterdam 1953. Dansk nutids kunst 1954. Gentofte Rådhus 1957. Gøteborg Kunstforening 1959. Lunds konsthall 1959. Dansk købestævne 1959. Å-Udstillingen. Retrospektiv udstilling på Fyens Stiftsmuseum 1966. Talrige udstillinger i udlandet.

Gæsteforfatter ved kunstakademiet i 1971. Repræsenteret på talrige museer i ind- og udlandet.

Dekorative opgaver bl. a. Sukkerfabrikkernes administrationsbygning, Rødovre Rådhus, Århus Universitet, Kommuneskolen, Skanderborg, Haderslev katedralskole og Lærlingeskolen, Turborgvej, København.

Desuden teaterdekorationer for det kongelige Teater, Glad-saxe Teater, Det nye Teater m.fl.

Tildelt talrige legater.

Adresse: Alsted gl. præstegård, 4173 Fjenneslev, tlf. 03 64 81 33.

LYMANNS IDE-SKULPTURER

Skulpturerne må gerne berøres. Skulpturerne skal helst berøres. For nok er Lymann Hansens skulpturer kunst. Men de er i lige så høj grad indlæg i en kulturpolitisk debat.

Lymann Hansen er en nedbryder og en opbygger. I talrige indlæg i jyske aviser har han angrebet moderne arkitektur, moderne hjem, den moderne tilværelse. Men han har også aktivt arbejdet på at bygge op, på at gøre tilværelsen mere udholdelig for beboerne af vor tids betonklodsbyggeri.

Det lyder måske af lidt rigeligt. Men hans indsats er også væsentlig. I landsbyen Gullestrup nær Herning har man søgt at opbygge en "fremtidsby", og Lymann Hansen har til formålet skabt tre kæmpeskulpturer, hver på tre etager. Kunstværker, der kan opleves udefra og indefra, for de fungerer samtidig som trappetårne i fremtidsbyens første byggeafsnit. Dertil flere fritstående relieffer, hvis praktiske formål er at være læ-skærme for landsbyens vindblæste gå-gade. Det er et pionérarbejde. Og det er imponerende. Og bemærk: Der er ikke tale om gentagelser, om "kunstnerisk udførte moduler", men om regulær kunst i stort format. Der søges nu udveje for en fortsættelse, så samtlige by-afsnit får sin Lymann-kunst at gå hjem igennem, at læne sig til, at se på.

Baggrunden for det store arbejde (der er væsentligt ved ikke blot at være en udsmykning, men en regulær bygningsdel) er Lymann Hansens forhold til kunsten. Det forhold er ikke højtideligt. Men det er nok alvorligt. Hans drøm er at finde frem til helt nye udstillingsformer, hvor skulpturerne ikke står på sokler eller piedestaler. Og alligevel udstiller han i gallerier. Men dér bryder han den traditionelle udstillingsform alligevel. For her er ingen skilte med, at børn skal gå stille, eller de udstillede genstande må ikke berøres. For det første er materialet solidt nok til, at det tåler berøring. For det andet er ideen netop, at hans skulpturer skal røres ved og leges med for at fungere. I messing, aluminium og bronze laver han skulpturelle puslespil, man kan løfte op og lægge ned og sætte sammen. En stor rundskulptur, der virkelig er så rund, at den kan trilles med.

Da han 1972 deltog i billedkunstnernes første skulpturbiennale i Kongens Have, København, sørgede forsigtige havemænd for, at legeglatte børn ikke gyngede i hans plænekunst. Men det var stik mod kunstnerens mening. Det væsentlige ved hans kunst er netop, at den skal opleves fysisk. At man skal opleve den med hænderne, med maven, med bagdelen (når man sidder på skulpturen). Og her får en galleri-udstilling uvægerligt den indskrænkning, at man må nøjes med håndkontakten, for de helt store bevægelsesskulpturer kan et galleri simpelt hen ikke have plads til.

Alt dette er kunstnerens indlæg i kulturdebatten. Et kontant indlæg, der går ud på, at kunsten skal være et naturligt led i dagligdagen. At den er for alle og enhver. For kunstelskeren og for den, der aldrig har rørt moderne kunst før. For den voksne. Men også for barnet. Men hans kunst er mere end et debatindlæg. Den er ikke blot en brugsanvisning for kommende kunstgenerationer. Den er også kunst i sig selv. Hans flid er stor, hans idéer mange.

Uddrag af

HORNUNGS RELATIONER

De oliebilleder og gouacher, som Preben Hornung arbejdede intenst med i sommeren 1971, kalder han selv i en samlet enhed for relationer.

Det er billeder, der er kædet sammen i et kredsløb, de danner en følge et forløb, de forener sig afvekslende og forvekslende, fletter sig ind i hinanden; men indeholder den poesi og skønhed hver for sig, som en del af havet - en bølge gør det, eller en del af et træ - et stykke bark gør det, eller en del af en væg - en indridset streg gør det. De er en Jacobsstige, hvor hvert billede er et trin.

Hornung har ophævet det traditionelle renæssance-perspektiv i sine billeder og arbejder med et andet perspektiv, som jeg vil kalde pausernes perspektiv. En pause er noget væsentligt i Hornungs malerier. Den er et rumligt ophold, en afbrydelse inden den nye form dannes, og et ophold som skal forklare det nye. Mellem billedets mange elementer ligger bevidst gemt en række pauser eller stilheder, der giver formerne mulighed for at ånde og leve. Pauserne er billedets hjerteslag. De samler formerne sammen, tilligemed at de holder dem adskilt. For Hornung er pauserne ligeså væsentlige som stilheden er det for komponisten.

Når han benævner sine malerier "atelierbillede", skal man ikke forledes til at tro, at de blot hedder sådan, fordi de er malet i et atelier. I hans værksted er et eller flere billeder modellen til de næste. Hornung betragter sine malerier som en del af virkeligheden og arbejder med den og videre med den. Og det ved at bruge de foregående arbejder som et motiv, hvori mulighederne ikke er udtømt, men kun berørt og antydnet. Han har således selv startet en kædereaktion, som er endeløs. Hornung er ligesom havet, der altid begynder på ny. Og hvert enkelt atelierbillede er en bølge, som må efterfølges af en anden.

Det man som tilskuer er vidne til overfor denne række billeder, er et skabelsesforløb, en næsten organisk vækst. Billederne skifter karakter som årstiderne, når den skabendes sind skifter. Hornung er en gartner, der planter en blomst og siden bruger dens frø til endnu flere. Alle disse billeder er blomster fra hans have.

Men ikke med en eksotisk og prangende blomsterpragt. Hornung har nået en sådan myndighed og modenhed i sit koloristiske mesterskab, at han forstår at male med den hvide farve. I hans okkerglasurer gemmer sig en klangfuld dybde, der i sin stofflighed og fylde kan sammenlignes med Velazquez' og Tizians virtuose laseringer. Den sorte bevæger sig fra det helt tørre, næsten livløse til det vibrerende mættede og saftige. I denne afdæmpede forfinethed stråler de zinnoberrøde korte penselstrøg og punkter frem, og får os til at opleve det rødes inderste karakter. Farverne genfødes i Hornungs billeder.

Malerens uhyre følsomme penselstrøg, som kaligrafisk efterlader en linie eller sammenfattes til fyldigere tætte streger, der mødes i en form, disse strøg er forløb, som vi med vores øjne og sanser følger i deres rytmiske dans. Linierne er ekko fra formernes toner.

Hornung er en usædvanlig kunstner, fordi han præcist forstår at benævne og finde mellem uendelige muligheder, det som svarer til hans krav om skønhed, og så forme og indfange det i et valg styret af hans bevisthed.

Peter Brandes 5/11 1971

Udstillingen omfatter:

CHR. LYMANN HANSEN.

275 ⁴	kr. 1.400	37 ²	kr. 1.000	467	kr	500
59	- 600	multi I	- 140	135 ⁶	-	600
43 ²	- 600	425	- 400	327 ²	-	600
420	- 1.200	357 ²	- 1.200	486	-	450
479	- 350	461	- 1.000	352	-	450
428 ²	- 500	336 ⁶	- 600	447	-	500
410	- 350	170 ²	- 1.800	365	-	200
421	- 500	119 ²	- 800	148 ²	-	1.800
475	- 800	386 ²	- 1.400	392	-	400
2 ²	- 1.200	109 ⁴	- 1.200	553	-	450
65 ³	- 1.000	424	- 450	554	-	350
406	- 800	104 ⁴	- 2.400	519	-	350
423	- 800	108 ⁴	- 1.200	multi II	-	160
483	- 850	64	- 800	multi III	-	300
10	- 450	430	- 1.400	62 ³	-	2.400

Desuden fotos af tidligere udførte arbejder.

PREBEN HORNING

1. Relationer	14. Atelierbillede
2. Relationer	15. Atelierbillede
3. Sergels fugle	16. Atelierbillede
4. Flydende og fast form	17. Atelierbillede
5. Atelierbillede	18. Atelierbillede
6. Relationer	19. Organiske former
7. Drømmen om en torso	20. Atelierbillede
8. Atelierbillede	(Evt. køb af nr. 1 - 20
9. Grentema	Henvendelse til kustoden)
10. Atelierbillede	21. Fra mit vindue kr. 2.000,-
11. Slagtekrop	22. Fra mit vindue - 1.800,-
12. Atelierbillede	23. Fra mit vindue - 1.900,-
13. Atelierbillede	+ 20 tegninger i ramme
	å - 900,-

Desuden forskellige fotostater af udførte dekorationsarbejder.